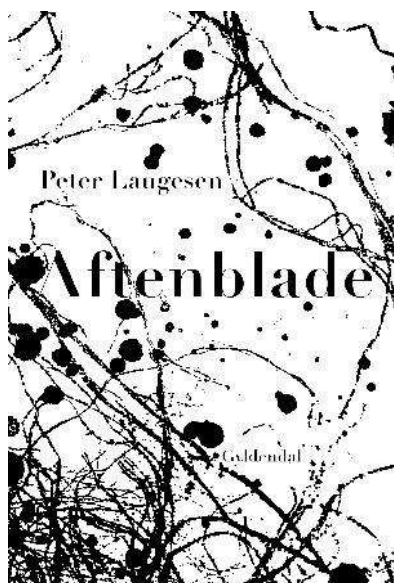

BOG

AFTENBLADE (/BOEGER/AFTENBLADE)

Af Peter Laugesen (/forfattere/peter-laugesen) (2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A47114586&fragment=content)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/aftenblade) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/aftenblade&title=Aftenblade>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/aftenblade&status=Aftenblade+http://litteratusiden.dk/boeger/aftenblade>)

Livets og naturens aftenblade trækker melankolske spor gennem Laugesens digte, men lige så meget en usvækket tro på poesiens evne til at skabe betydning og skærpet opmærksomhed.

TAGS:

EKSISTENS (/TAXONOMY/TERM/2614)
TIDEN (/TAXONOMY/TERM/13773)

ERFARING (/TAXONOMY/TERM/2787)

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)

NATUREN (/TAXONOMY/TERM/7605)

ANMELDELSE

21 nov.19

(/users/jens-hjollund)

Af Jens Hjøllund (/users/jens-hjollund)
Skribent

Livets og naturens aftenblade trækker melankolske spor gennem Laugesens digte, men lige så meget en usvækket tro på poesiens evne til at skabe betydning og skærpet opmærksomhed.

Tæller man efter i værklisten forrest i bogen er 'Aftenblade' Peter Laugesens lyrikudgivelse nummer tres siden debuten i 1967. Endnu en titel føjet til det store forfatterskab, men med hans egen formulering blot endnu en brik i "det endeløse brev" han altid har skrevet på, og en understregning af, at det er processen, mere end det enkelte værk, det drejer sig om.

'Aftenblade' er den seneste tilføjelse til Laugesens lange brev til læserne, men langt fra gentagelsen og det forudsigelige. Som eksempelvis allerede på bogens første side, hvor man kastes ud på dybt vand: *"Iede efter fodfæste/ noget at sætte af fra/ og tage det næste skridt// Det store rum/ står og suser"*. De to strofer er helt bogstaveligt adskilt og omgivet af det tomme, hvide papir. Den faste grund og det store uendelige rum står og stamper mod

hinanden og skaber det spændingsfelt, som mange af digtene er bygget op omkring. For Peter Laugesen refererer ordene og skriften ikke bare til noget. De er også fysiske spor og genstande, når de grafisk drysser og drypper ned over bogens sider, eller gengives i forfatterens egen håndskrift.

Som titlen også lægger op til, er der en gennemgående stemning af efterår, faldende blade, aldring og "senhed" i teksterne. Ikke blot i det personlige og eksistentielle perspektiv som en melankolsk, men usentimental, konstatering af *"den rolige velovervejede beslutsomhed/ hvormed/ alting i takt tramper af sted/ mod mørket"*, men også kritisk og bidende sarkastisk vendt mod en stadig mere grådig og kynisk nutid, som er godt på vej til at kappe forbindelsen til fortiden, erindringen og drømmen om at *"alt/ kunne være anderledes// at vi/ sammen// men hvem er vi nu/ og sammen om hvad"*.

Glemslen og det mistede trækker sorgfulde spor gennem bogen. Men der er også et andet spor, der lige så markant og stædigt holder fast i "betydningers liv", i tidslommer af erindring og erfaring, hvor de end dukker op: i den kunstneriske avantgarde-tradition, som Peter Laugesen altid har været dybt forbundet med, (*"Jeg så ind i fremtiden./ Jeg så bøgerne/ bagerst/ på nederste hylde."*), og ikke mindst i barnets og barndommens åbne række ud mod verden, *"Den store enestående oplevelse// at være her og nu og ingenting."* Der er i samlingen mange udtryk for denne erfaring af overskud, en gave - en oplevelse af det "mere", som skriften og poesien kan pege på og skrive rundt omkring, men aldrig begrebsliggøre eller definere. Derfor også på paradoksalt vis beskrevet som det, der på én gang rummer al ting og ingenting.

I det spændingsfelt – og uløseligt knyttet til poesien som praksis – befinder de bedste af Peter Laugesens digte sig. En gavmild poesi, som ikke blot kan bære erindringen og de vilde syner, men også pege på det helt nære og konkrete, iagttaget lige her og nu uden for digterens vinduer en tilfældig dag i december: *"Det regner med klumper/ af mos fra taget/ og visne blade/ i decembersolen// Det er skaderne/ der er i gang// Det er en poesi/ der kan tage sig af verden/ som den er"*.

I forhold til Peter Laugesens to foregående samlinger, Brev til en maler (<https://litteratursiden.dk/boeger/brev-til-en-maler>) (2016), og Traveling (<https://litteratursiden.dk/boeger/traveling>) (2017), er 'Aftenblade' en mindre, mere lavmælt og prunkløs bog, men den kommer læseren i møde som en selvfølgelig og generøs skriven videre på et værk, der har processen og det ufærdige som sit ideal.

BOGDETALJER

Andre bøger af Peter Laugesen

